

„A bölcs tanítás az élet forrása”

(Példabeszédek 13, 14)

Tisztelt Érdeklődő!

A 2024/2025-ös tanév utolsó hírlevele különleges formában búcsúztatja az évet.

2025
BAPTINFO • JÚNIUS

2024/2025-ös tanév...

A 2024/2025-ös tanév utolsó hírlevele különleges formában búcsúztatja az évet.

Elsőként a két régióigazgatót kérdeztük a Baptista Szeretetszolgálat fenntartásában működő oktatási-nevelési intézmények idei tapasztalatairól, eredményeiről és kihívásairól. A beszélgetésből egyértelműen kirajzolódik: a közösség, az elhivatottság és a hit ereje idén is meghatározó volt az iskolák életében.

A hírlevél második felében három tehetséges fiatalot ismerhetünk meg, akik baptista intézményből indultak, kivételes szorgalmuknak, kitartásuknak és céltudatosságuknak köszönhetően már most figyelemre méltó sikereket értek el. Az ő történeteik mindannyiunk számára inspirációt jelentenek – tanulóknak, pedagógusoknak és szülőknek egyaránt.

Köszönjük, hogy velünk tartottak ebben a tanévben – tartalmas pihenést, áldott nyarat kívánunk minden kedves olvasónknak!

A Baptista Szeretetszolgálat folytatta tevékenységét az oktatás területén, és jelenleg több mint 43 közoktatási intézmény fenntartója országszerte. Ezek között megtalálhatók bölcsődék, óvodák, általános iskolák, alapfokú művészeti intézmények, gimnáziumok, technikumok és szakiskolák is, ahol összesen több, mint 12.000 fiatal tanul 2.000 pedagógus és oktató irányításának segítségével.

Lezárult a 2024/2025-ös tanév, és ezzel a számvetés ideje is elérkezett. Olyan év volt ez, amely – mint sok másik – bővelkedett kihívásokban, de ugyanígy lehetőségeket is kínált a fejlődésre, az összefogásra, az értékek újragondolására. Az alábbi beszélgetés két olyan meghatározó szakemberrel készült, akik nap mint nap nemcsak a fenntartói háttér biztosításán dolgoznak, hanem lelkesítő jelenlétükkel, hiteles vezetői attitűdjükkel és emberségükkel példát mutatnak közösségeiknek.

Szabóné Borbás Anikó a *Dunántúli Régió* (DUTI), valamint **Szász Veronika** a *Dunán inneni Régió* (DITI) szakmai igazgatójának gondolatai nemcsak egy-egy régió tükrét adják, hanem az egész baptista nevelési közösség visszacsatolását, értékeit, küzdelmeit, örömeit és reményeit is megszólaltatják. Őszintén beszélnek az intézmények mindennapjairól, a pedagógusok áldozatos munká-

**Két vezető, egy szívvel –
Gondolatok a 2024/25-ös tanév
végén (folyt.)**

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén

járól, a közösségek összetartó erejéről és a keresztyén alapokon nyugvó küldetésről, amely túlmutat az iskolai falakon.

Hogyan éltétek meg ezt a tanévet szakmailag és emberileg?

(SZBA): A tanév rendje meghatározza a fenntartói működésünket is. Gyorsan eltelt az év, a szokásos szigetszentmiklósi tanévnyitó értekezletet követte az országos vezetői konferencia, aztán a regionális igazgatói értekezletek. Ezek napirendjeik mellett mindig alkalmat nyújtanak a szakmai megbeszéléseken túl a találkozásra, számomra ezek kiemelt események a kapcsolódás szempontjából.

Jó látni és meg tapasztalni az igazgatók találkozását, együtt gondolkodását, barátkozását, területi határok nélkül. Úgy érzem, Veronikával együtt nem főnökként, hanem olyan vezetőként tekintenek ránk, akik hitelesen tudnak működni és közreműködni a mindennapokban.

Szeretem a „megoldó” üzemmódot, legyen szó árvízi védekezésről, adomány gyűjtésről, cipős doboz szállításról, amikor szervezni kell valamit, és jó érzéssel tölt el, hogy a hívó szó már elsőre visszhangra talál.

A tanév saját vállalása volt, hogy hétfőnként az Élelmiszerbank által összegyűjtött kürtőskalács adományt elszállítottam az egyes iskoláinkba.

(SZV): Ez a tanév sem volt mentes a szakmai kihívásoktól. Ismételt hozott jó és kevésbé jó periódusokat a szakmai életünkben. Ahhoz lassan már hozzászokunk, hogy egyetlen dolog az állandó, ez pedig nem más, mint a változás. Mindig vannak újabb és újabb kihívások, amelyet az oktatáspolitikai állít elénk. Lehet azt mondani, hogy ez a fejlődés útja; mégis, sokszor inkább labirintusként éltem meg ezeket az újdonságokat. De mindig ott van bennem a hit, hogy valahogy kijövünk belőle, mert egy nagyszerű csapattal dolgozhatok együtt. Tavaly nyáron sárkányhajózni mentünk a Velencei-tóra a vezetőkkel. Egy a csónak, egy felé megyünk, de mindenkinek lapátolni kell. Előtte ez a kép van, a mikor 2024/2025-ös tanévre gondolok.

Ugyanakkor, fejlődtünk számos területen ebben a tanévben is. Nekem mindenféleképpen sokat jelent az, hogy mind a területi igazgatóság, mind a fenntartó, mind a pedagógiai intézet munkatársai azon dolgozunk közösen csapatban, hogy az intézményvezetők, a pedagógusok, és a diákok számára minden biztosított legyen a nyugodt oktató-nevelő munka érdekében. Ami igazán

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén (folyt.)

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén (folyt.)

szomorúság számomra az idei tanévben, hogy számos vezető kollégám lett beteg a túlzott elvárások nyomása következtében. És bizony, mindannyian kellően elfáradtunk; talán sokkal jobban is, mint korábban bármikor. Ugyanakkor, nagyon büszke vagyok a csapatra. Mind emberségben, mind szakmailag hozzáértő kollégákkal dolgozunk együtt a mindennapokban, és ezt köszönöm nekik.

Az elmúlt tanév számos változást és váratlan kihívást hozott az intézményvezetők számára országszerte. A régióként eltérő adottságok, lehetőségek és nehézségek más-más válaszokat és megoldásokat követeltek. Mi volt a saját régiótokban az idei tanév legnagyobb kihívása, és hogyan sikerült megoldani?

(SZBA): Nagyon széles a skála, intézmény típust, létszámot, földrajzi elhelyezkedést tekintve is. A korábbi évektől eltérően közelebbről megismerkedtem az óvodai neveléssel, a Dunántúli területhez négy óvoda tartozik, amelyek nagyságukban, összetételükben, szerkezetükben eltérőek.

Vannak lemaradó iskoláink, csökkenő gyerek létszámmal, ugyanakkor kezelni kell az évek óta túljelentkezéssel küzdő intézményekkel kapcsolatban felmerülő kérdéseket is. Szerencsére ebből van több a dunántúli és budapesti régióban.

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén (folyt.)

Nem könnyíti meg a helyzetünket a folyamatosan változó jogszabályi környezet, és erőteljes kihívás úgy betartani ezeket a rendelkezéseket, hogy nem feltétlenül tudunk azonosulni velük.

Problémát jelent az egyre idősödő pedagóguskar, amelybe az igazgatók egy része is beletartozik, hiszen nagyon fontos, hogy tervezni tudjuk a vezetői utódlást, a generációváltást.

A megfelelő szakos ellátottság szintén gondot jelent néhány iskolánkban, így aztán előfordul, hogy az igazgató óraszámja az előírthoz képest többszörösére nő.

(SZV): Mindenekelőtt le kell szögezmem, hogy Szabóné Borbás Anikóval kiválóan tudtunk együtt dolgozni az idei tanévben is annak ellenére, hogy a napi munkában jelentkező kihívások sokszor eltérőek a két régió között. Elkeserítő, hogy már a szülők és a gyermekek szintjén is nagyon közönséges lett a viselkedés-és beszédkultúra egyaránt. Azt tapasztalom, hogy nincs tisztelet, nincs megértés, és egy arrogáns stílus kezd uralkodni szinte minden területen. Ha valaki megfenyegeti bármelyik igazgatómat azt gondolva, hogy joga van hozzá, az engem nagyon dühít. Mert pontosan tudom, hogy egy intézményvezető mennyire sokat tesz a családokért, a gyerekekért, azért, hogy ne legyen senki, aki éhes, vagy aki fázik.

Ugyanakkor vannak olyan hatóságok is, ahol sok esetben találkozhattunk hozzá nem értéssel. Sajnálom, ha nagyon kritikusnak tűnök, de a legtöbb energiát az viszi el a mindennapokban, hogy megértessük a másik oldallal (legyen szülő, vagy egyéb hatóság munkatársa,) a megoldásra váró problémánkat. Embert próbáló feladat, ha az intézmény vezetője magára marad egy olyan családdal szemben, ahol szükség lenne a hatósági beavatkozásra.

Ismét egy kép jelenik meg előttem: éppen kiértem az egyik vidéki iskolánkba, amikor azt láttam, hogy az intézmény vezetője a védőnő segítségével indul a roma telepre egy 11 éves kislány után. Ez a gyerek mosdatlan, piszkos ruhában otthon flangál ahelyett, hogy iskolában lenne. És hogy hol van az anya? Öt hetek óta nem látta senki. És ez a kislány eljár az éjszakába úgy, hogy senki nem vigyáz rá.

Sajnos, ilyen és ehhez hasonló esetből nagyon sok van, és valamennyiünket rendkívüli módon megterhelnek lelkileg és emberileg egyaránt. És ilyenkor az intézményvezető valóban nem az adminisztrációval van elfoglalva, hanem ahogyan a Bibliában látjuk, mint a jó pásztor hátrahagyva mindenkit megy az egy bárány után. Nagyon a szívembe markolt ez a történet. Csakúgy, mint az a fizika tanár, aki reggelente megy ébresztetni a középiskolás diákjait szintén a telepre, mert azt szeretné, ha gyerekek leé-

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén (folyt.)

rettségizne és szakmát szerezne.

Rengeteg példát tudnék még sorolni.

Amikor ezeket a kollégákat látom magam előtt, az jut eszembe, hogy nincs lehetetlen. Ezek az emberek nem abban hisznek, hogy bemennek és megtanítják a tankönyvet, hanem valóban gyermeket nevelnek, valóban a mostani fiatal generációt próbálják pályára állítani. És én hihetetlenül büszke vagyok rájuk.

A mindennapi nehézségek és kihívások mellett fontos, hogy észrevegyük és elismerjük a pozitív történeteket, sikereket és előremutató kezdeményezéseket is. Ezek nemcsak helyi szinten bírnak jelentőséggel, hanem inspiráló példaként szolgálhatnak mások számára is. Milyen eredményeket, fejlődési irányokat emelnétek ki, amelyek külön figyelmet érdemelnek a régiótok idei munkájából?

(SZBA): A Baptista fenntartóhoz való csatlakozás egyértelműen ilyen esemény. Idén további két tankerületi fenntartású intézmény jelezte igényét a fenntartóváltásra, így a Dunántúli területi igazgatósághoz a 4 óvoda, 15 középiskola (összetett intézmény) mellett az általános iskolák száma is 12-re nőtt.

További hatalmas eredmény, hogy az idén a HVG rangsor mellett megjelent a BM TOP gimnáziumok listája is, amelyre több

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén (folyt.)

iskolánk felkerült, és a rangos 5. helyet is Baptista fenntartású intézmény foglalja el.

Napi munkámban fontosnak tartom, hogy a Fenntartón belül a szűkebb menedzsment ebben az évben két alkalommal is tudott stratégiai napot tartani, melyeken beszéltünk sikerekről, megoldandó feladatokról, górcső alá vettük fenntartói működésünket, és kijelöltünk irányokat.

(SZV): Mindenképpen kiemelném azokat a szakmai közösségeket, amelyek az idei évben segítették egymást. Gondolok itt olyan jó gyakorlatok megosztására, mint a szakmai napok, vagy az egymás intézményében tett látogatások. Az apropó, hogy egymást felhívják az intézményvezetők, és együtt gondolkodnak, mernek egymástól segítséget kérni, mindenképpen fontosak. Ami a mi régióinkban kézzel fogható eredmény az leginkább a LEGO, a robotika, az angol nyelv, és a sport területén kiemelkedő.

Ugyanakkor nagyon büszkék vagyunk minden művészeti sikerre is. Ezek azok a területek, amelyekben nagyon erősek a vidéki baptista iskolák. De nem mehetünk el a szakmai sikerek mellett sem: amit a szakképzésben a gasztronómia területén, az autószerelő-képzésben, vagy a szakma kiváló tanulója versenyen elértek tanulóink. Ezekben egyaránt benne van a felkészítők és a

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén (folyt.)

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén (folyt.)

diákok áldozatos munkája.

Számomra meghatározó, hogy csakúgy, mint egy jó családban, számíthassanak egymásra az intézményvezetők és az intézmények. Minden olyan kezdeményezést örömmel és szívesen fogadunk, ami arról szól, hogy két vagy több intézmény között szakmai kapcsolat alakul ki.

Az összefogás minden szinten és minden célért hatalmas erőket képes megmozdítani. Nagyon hálás vagyok azért, hogy erre számtalan példa volt az elmúlt tanévben is!

Egy tanév lezárása mindig jó alkalom arra, hogy visszatekintsünk, és végig gondoljuk, mit tanultunk az elmúlt hónapokból – akár szakmai, akár szervezeti szempontból. A kihívásokra adott válaszaink gyakran hosszú távon is formálják a működésünket és a szemléletünket. Milyen tanulságokat hozott ez a tanév a pedagógusaink és a fenntartói szemlélet szempontjából?

(SZBA): Ez a tanév több szempontból is ráirányította a figyelmet a rugalmasság, az alkalmazkodóképesség és a folyamatos párbeszéd fontosságára – mind a pedagógusaink, mind a fenntartói oldal számára. A folyamatosan változó jogszabályi környezet miatt a mindennapi működés során számos váratlan helyzet alakult ki, amelyek gyors reagálást és közös gondolkodást igényeltek. A

tanév egyik legfontosabb tanulsága talán az volt, hogy a merev struktúrák helyett rugalmas, együttműködésen alapuló megoldásokra van szükség, a stabilitás megőrzéséhez elengedhetetlen az együttműködés, az előrelátó tervezés és az egymás iránti bizalom.

A személyes jelenlét, a visszacsatolás és az intézményekre szabott döntések értéke felértékelődött. Ez a tanév azt tanította meg nekünk, hogy a sikeres működés kulcsa az emberi kapcsolatok minőségében rejlik. Úgy gondolom, hogy az idei tanévben minden korábbinál erőteljesebben megvalósult az a gyakorlat, hogy a fenntartás nem csupán működtetés, hanem partnerség – a közös cél pedig az élhető, fenntartható és élhető iskolai környezet biztosítása minden szereplő számára.

(SZV): Mindenből lehet tanulni, így ebből a tanévből is. Vallom, hogy a legnehezebb helyzetekben való helytállás megszilárdítja az ember jellemét. A mi fenntartói szemléletünk nem változott. Mindaz, ami a Szentírásban le van írva, az olyan számunkra, mint egy GPS. Tudjuk honnan jövünk és hová tartunk. Vesszőparipám, hogy a gyermek egyszer hatéves. Őt nem érdekli, hogy milyen jogszabályi környezet van körülötte, nem érdekli semmilyen társadalmi helyzet és esemény, mert ő hatéves, és számára megis-

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén (folyt.)

méltatlan időszak ez.

Nekünk azt kell szem előtt tartani, hogy mindenben segítsük őket, hogy jó legyen hatévesnek lenni.

A Szentírásban a kegyelmi gondolkodás az egyik legfontosabb alappillér. Ez a szemlélet vezérel engem is a mindennapi munkában. Az hibázik, aki dolgozik. Aki nem dolgozik, az a legnagyobb gyalázatot követi el. Nekünk kötelességünk a talentumunk, azaz a tehetségünk és lehetőségeink szerint a legjobbat kihozni a mindennapokból. Szabad hibázni, és szabad belőle tanulni. Hogy hogyan akarom, vagy hogyan nem akarom legközelebb csinálni.

És mindig szem előtt kell tartani azt, amiről maga Jézus beszél a Máté evangéliumában: *„Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük, mert ez a törvény, és ezt tanítják a próféták.”* (Mt7,12.) Ha jobban végiggondoljuk ezt az Igét, nagyon nem egyszerű, amit az Úr mond.

Amikor szíved szerint kiabálnál, amikor szíved szerint válogatás nélküli szavakkal ecsetelnéd a helyzetet, nem teheted, mert ez az igevers olyan, mint egy fém. Nagyon nehéz nem ugyanazzal az indulattal visszaszólni a másiknak. De a tisztességes és higgadt kommunikáció, a kegyelmi gondolkodás sokat segít a minden-

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén (folyt.)

napokban.

„Tartsd melegen a lábad és hidegen a fejed” – mondja egy közmondás. Kell, hogy higgadtan gondolkodjunk, és kell, hogy higgadtan beszéljünk. Bár ma már nem trendi, de érdemes odafigyelni arra, amit a másik ember mond. És szabad azt mondani *„értem amit mondasz de nem értek veled egyet”*, és érvekkel alátámasztani, hogy miért nem értek vele egyet. De az egyet nem értés nem adhat okot arra, hogy a személyében bántsam a másikat, hogy olyan szavakat engedjek meg magamnak, amelyek nekem is fájának.

Szóval az idei év legfontosabb értéke számomra a tisztelet; hogy úgy tegyek, ahogyan szeretném, hogy velem cselekedjenek.

Bár az ország különböző részein más-más kihívásokkal kellett szembenéznük az intézményeknek, mégis vannak olyan alapértékek, amelyek mindenhol jelen voltak, és összekötik és jellemzik a pedagógiai munkát. Melyek azok az értékek, amik az egész oktatásunkban – akár Dunán innen, akár Dunán túl – minden intézményben meghatározóak voltak idén is?

(SZBA): Meghatározó mindenképpen a hozzáadott lelki érték, a közösséghez való tartozás, a stabil, biztonságos működés, melyet a Fenntartó, a Gazdasági osztály, a Pedagógiai Intézet

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén (folyt.)

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén (folyt.)

munkatársai támogatnak, támogató ellenőrzésükkel segítenek. Fontosnak tartom továbbá azt a bizalmi kapcsolatot, amely kialakult, amelyet kialakítottunk az évek során, a fenntartóváltás elmúlt 13 évében.

Ha meghatározó értéként a következőket tapasztalom az iskoláinkban, akkor elégedett és egyben büszke is vagyok:

- lelkes, elkötelezett munkatársakat, vezetőket és pedagógusokat egyaránt
- erős, megtartó közösségeket, tantestületeket
- kompetens, megoldást kereső igazgatókat,
- mélyreható szakmai kérdéseket,
- őszinte válaszokat.

Ezeket az alapvetéseket támogatom, ha pedig azt látom, nem minden vezetőnk és tantestületünk képviseli ezen értékeket, azt mindenképpen visszajelzem számukra.

(SZV): Nagyon bízom benne, hogy a bibliai alapértékek nemcsak ebben az évben értékek az intézményeinkben. Szeretem amikor az intézményvezetők arról számolnak be, hogy a hozzájuk betérő emberek azt mondják, jó ide bejönni, mert itt nyugalom van és jó hangulat. Ez köszönhető azoknak az értékeknek, amelyet maga az Úr bízott ránk. A szeretetet, az egymás elfogadása, az egymás elhordozása, a megértés, a tisztelet és a számomra olyan

fontos kegyelmi gondolkodás. Mit értek ezen?

Én is akarok úgy gondolkodni ahogy a Jézus tette, amikor azt mondta a házasságtörő asszonynak: „Asszony, hol vannak a vádlóid? Senki sem ítélte el téged? Ő így felelt: Senki, Uram. Jézus pedig ezt mondta neki: Én sem ítéllek el téged, menj el, és mostantól fogva többé ne vétkezz!” Jn 8,10-11. Nagyon nehéz ezt akkor mondani, amikor egy diákunk vagy esetleg egy munkavállalónk újból és újból kihasználja a jóindulatunkat. Persze, határt kell szabni ezeknek. Ugyanakkor a mindennapokban meg kell hagyni a hibázásnak a lehetőségét, mert abból tanulunk, abból van bűnbánat, abból van helyreállítás, abból van erő a továbbmenetelhez.

A hit mellett meghatározó tényező az intézményeinkben a szakmaiság. Gondolok itt a zászlóshajó intézményekre, ahol nyolcadik évfolyamban már több a nyelvvizsgás diákunk, akik sikerrel veszik az akadályokat. A hit mellé tudományt kell ragasztani; tehát a hit mellett meg ott kell lennie a szakmaiságunknak. Valom, hogy az Úrnak a legjobb jár, ezért fontos, hogy képezzük magunkat.

Egy nehéz, kihívásokkal teli tanév végén különösen fontos, hogy megálljunk egy pillanatra, és kifejezzük a megbecsülésünket azok felé, akik nap mint nap elkötelezetten dolgoztak a gye-

Két vezető, egy szívvel –
Gondolatok a 2024/25-ös tanév
végén (folyt.)

rekekért és a közösségért. Mit üzennétek a pedagógusainknak, akik ebben a tanévben is helytálltak?

(SZBA): Pedagógusnak lenni 2025-ben nem könnyű feladat, a diploma megszerzésekor nem biztos, hogy arra vállalkoztak pedagógusaink, hogy ilyen feladatokkal küzdjenek meg nap mint nap. Fontos, hogy őrizzék meg testi, lelki egészségüket, figyelmeiket teljes egészében a tanításra, a gyerekekre fordíthassák, ne a külvilágra, a szülőkkkel való küzdelmekre, az oktatás irányítás újabb és újabb változásaira.

Legyenek önállóak, felelősségteljesek és motiváltak. Az a pedagógus, aki tudja, hogy bízhatnak benne, hogy jól végzi a munkáját, az szárnyal, nem kell szorongania, kap teret az önállóságra, az ötleteire, tudja hova fordulhat, ha elakad.

(SZV): Az összetartó közösségnek ereje van. Mennyivel jobban világít vagy ad meleget egy tábortűz, mint az egymagában égő fahasáb. Minden vezetőnek és pedagógusnak szeretném a szívére helyezni, hogy nincs egyedül. Együtt vagyunk erősek. Azt olvassuk a Bibliában: „ha Isten segít, a kőfalon is átugrom. Isten útja tökéletes, az ÚR beszéde színigaz. Pajzsa ő mindazoknak, akik hozzá menekülnek.” 2 Sám 22, 29-31. Az egymás segítésében erő van. Erő az együtt gondolkodásban; az egymás támogatásában. Egy hegyet sem lehet megmászni eszközök és emberi

**Két vezető, egy szívvel –
Gondolatok a 2024/25-ös tanév
végén (folyt.)**

**Két vezető, egy szívvel –
Gondolatok a 2024/25-ös tanév
végén (folyt.)**

támogatás nélkül. Emellé pedig társul a bizalom. Bízni a másikkban, bízni abban, hogy közösen együtt erősek vagyunk.

Én büszke vagyok a pedagógusainkra, a vezetőinkre. Büszke vagyok arra, hogy együtt dolgozhatunk, büszke vagyok a kitartásukra és arra, hogy még mindig helytállnak a pedagógus pályán. És ezt köszönöm minden kollégámnak.

De nemcsak a pedagógusoknak, hanem a pedagógiai munkát segítőknak is köszönöm, a mindennapi helytállást. Ebben a tanévben is volt fűtés, tiszta terem, étel az asztalon, elpostázott levelek és még sorolhatnám. Ez ő nélkülük nem tudna megvalósulni, ezért nem szabad róluk sem megfeledkezni. Nincs olyan munkavállaló az intézményeinkben, akinek a munkája ne lenne fontos. Olyan ez, mint egy puzzle: amikor minden kirakó darab a helyére kerül, akkor egy szép kép tárul elénk. Minden kirakó darabnak helye van. Nálunk is mindenkinek helye van, aki becsületesen dolgozik és osztozik az értékeinkben.

A tanév lezárása mindig egyben új időszak tervezésének kezdete is. A jövő felé fordulva érdemes végiggondolni, milyen irányba szeretnénk továbblépni, milyen változásokat remélünk, és miben látjuk a fejlődés lehetőségét. Milyen célkitűzéseitek, reményeitek vannak a következő tanévre nézve?

Két vezető, egy szívvel – Gondolatok a 2024/25-ös tanév végén (folyt.)

évben is minden nehézség ellenére szem előtt tudjuk tartani mindazokat az értékeket, melyek ezt a nyugalmat biztosítják, meghatározzák és jó irányba viszik az intézményeinket. Nagyon egyszerű célkitűzéseim vannak: elérhetőnek és támogatónak lenni, közösséget építeni, közösségben gondolkodni. Ha ezek megvalósulnak, én már boldog leszek.

Egy hivatásról sokat lehet beszélni – a nehézségekről, az értékekről, a mindennapok kihívásairól. De van, amikor egyetlen jól megfogalmazott mondat többet árul el, mint egy hosszú leírás. Ha nagyon röviden, egyetlen mondatban kellene összefoglalni, hogy mit jelent ma a Baptista Szeretetszolgálat oktatási intézményeiben dolgozni – mit mondanátok?

(SZBA): Ha mindennap azt érezzük, ide tartozunk, egy olyan közösség tagjai vagyunk, amely inspirál és előre visz, kapunk szeretetet, odafigyelést, törődést- számomra ezt jelenti a Baptista Szeretetszolgálatnál dolgozni.

(SZV): Nos, én nem tudom milyen a Baptista Szeretetszolgálat bármelyik oktatási intézményében dolgozni, de egy szó mindenféleképpen eszembe jut, ez pedig a biztonság. Olyan biztonsági hálót igyekszünk építeni az intézmények mögé, köré, amilyen stabilat csak tudunk. A 125. zsoltárban azt olvashatjuk: „Akik

(SZBA): Jó lenne, ha egy tanév elejét nem mindig újabb jogszabályváltozások határoznák meg, hanem valóban a nyugodt, kiszámítható munkakezdés, amely minden érintett számára biztonságot és elégedettséget jelentene.

Bízom benne, hogy a fenntartói jelenlét nemcsak az ünnepi alkalmakra, jeles eseményekre vagy hivatalos értekezletekre korlátozódik majd, hanem a mindennapok részévé válik – valódi kapcsolódásként, valódi jelenléttel. Fontos, hogy a nyílt párbeszéd és az emberi kapcsolatok ne csak megmaradjanak, hanem tovább erősödjenek.

Azt kívánom magunknak, hogy legyen részünk abban az emelkedett légkörben, amit egy hangverseny nyújthat, abban a meghatottságban, amit egy szívből jövő versmondás képes kiváltani, abban a szabadságban, amit az éneklés ad – és abban a csodában, amikor egy gyermek személyisége bontakozni kezd.

Szeretném, ha intézményeinkben – Dunán innen és Dunán túl – derűs, felszabadult gyerekeket látnánk, és olyan pedagógusokat, akik örömmel, belső harmóniával végzik a hivatásukat.

(SZV): Erre a kérdésre újabb kép jelenik meg előttem: lehet az élet viharos a tengeren, de kell, hogy a csónakban nyugalom legyen. Az én célom és az én reményem, hogy a következő tan-

Két vezető, egy szívvel –
Gondolatok a 2024/25-ös tanév
végén (folyt.)

az ÚRban bíznak, olyanok, mint a Sion hegye, amely nem inog, hanem örökre megáll. Jeruzsálemet hegyek fogják körül, népét pedig az ÚR karolja át most és mindörökké. Zsolt125,1-2.

Nekem az a vágyam, hogy mindannyian érezhessük, ahogyan az Isten átkarolja az életünket, a munkánkat, a jövőnket. És akkor minden rendben lesz, még ha az élet viharai csapkodnak is körülöttünk.

A beszélgetés során megerősítést nyert, hogy a nevelés nemcsak szakma, hanem hivatás, amelyet csak szívvel lehet végezni. A hit, a kitartás és az egymás iránti felelősség teszi élővé, élhetővé és hitelessé közösségeinket. Köszönjük mindazok munkáját, akik ebben a tanévben is példát mutattak – csendben, mégis rendkívüli erővel.

Füzesi Brigitta

**Két vezető, egy szívvel –
Gondolatok a 2024/25-ös tanév
végén (folyt.)**

**A képlet egyszerű:
kíváncsiság + kudarc =
innováció**

**A Kőrösi friss végzőse,
Vida Ákos megmutatta,
hogy az innováció nem
műhelyekben születik,
hanem ott, ahol a
kudarc nem állít meg**

Hatalmas élmény volt számomra Ákost két éven keresztül közgazdaságra tanítani – nemcsak a tudása, hanem a szemlélete miatt is. Minden egyes órára úgy mentem be, hogy kíváncsian vártam: vajon aznap mire keres megoldást? Mert Ákos mindig valamit meg akart fejteni. Hol egy matematikai feladványt vezetett le a táblánál, hol egy fizikai törvényt próbált bebizonyítani – vagy éppen megcáfolni.

Számomra az egyik legemlékezetesebb pillanat mégsem a tanönyvekből jött: több csomag spagettiből napokon át épített egy hidat, amely végül felfüggesztve átszelte az egész osztálytermet. Nemcsak elméletben, hanem gyakorlatban is megmutatta, mit jelent a kíváncsiságból születő tudás. És semmi nem támasztja jobban alá, hogy mennyire motiváló tud lenni a fiatalok körében egy ilyen más szemléletmód, mint az a tény, hogy az iskolában térsztahid-építő versenyt is szervezett.

Ákos többnyire biciklivel járt iskolába, kivéve azokat a napokat, amikor a part menti áradások miatt mások elhagyták otthonukat, mert ő ilyenkor kajakkal érkezett. És ahogy más napokon a biciklit, akkor a kajaktól kapta a vállára, és úgy sétált be az iskolába. Ez a hozzáállás jellemzi őt: ha víz áll az úton, akkor evez – de sosem fordul vissza.

A képlet egyszerű: kíváncsiság + kudarc = innováció

A Kőrösi friss végzőse, Vida Ákos megmutatta, hogy az innováció nem műhelyekben születik, hanem ott, ahol a kudarc nem állít meg (folyt.)

A nevem kihirdetése teljesen váratlanul ért, és óriási meglepetést jelentett számomra. Mivel először a különdíjakat osztották ki, amelyekről előzetesen nem tudtunk, az elsőre kihirdetett díjamat sem ismertem korábban. Néhány másodpercig nem is tudatosult bennem, hogy mi történik, de aztán a döbbenet fokozatosan örömmé és meghatottsággá alakult. Hatalmas megtiszteltetésként éltem meg a pillanatot.

Az ISEF (International Science and Engineering Fair) a Nemzetközi Tudományos és Innovációs Verseny középiskolások számára. Ez a világ legnagyobb középiskolás tudományos versenye, amelyet az amerikai Society for Science szervez minden évben. Az eseményre a világ több mint 80 országából 1 500–1 800 diák jut el, akik a saját országukban rendezett versenyeken elért kiváló eredményeikkel kvalifikálják magukat. Mi volt számodra a legemlékezetesebb élmény az ISEF-en? A verseny, vagy az, ami azon túl történt?

Az ISEF-en különösen emlékezetes volt számomra az a sokszínű közösség, amelybe betekintést nyerhettem. Rengeteg inspiráló fiatalal találkoztam, akik saját területükön kiemelkedő projekteken dolgoztak. Ugyanakkor számomra a zsűrizési folyamat is nagyon értékes volt: rendkívül érdekes volt nemzetközi szak-

A baptista fenntartású Kőrösi Gimnáziumban idén frissen érettségizett fiatal ember, saját fejlesztésű innovációval már több országos vagy nemzetközi elismerést is szerzett: 2023-ban a Magyar Innovációs Szövetség delegáltjaként képviselte Magyarországot az Európai Unió Fiatal Tudósok Versenyén Brüsszelben, a „Gaming Accessibility” projektjével. Ezzel a fejlesztéssel abban az évben az Országos Tudományos és Innovációs Diákolimpiát is megnyerte. A versenyre több lépcsőben választották ki a 65 000 induló közül azt a 84 projektet, amelyek végül eljutottak Brüsszelbe. A következő évben szintén megnyerte az Országos Tudományos és Innovációs Diákolimpiát egy másik projekttel, ami újabb inspirációt jelentett az ifjú tudós számára.

Legfrissebb nemzetközi sikerét egy 3D nyomtatási technikai újítással érte el, amely mögött évek munkája, töretlen kíváncsiság és az a belső meggyőződés áll, hogy a kudarc nem akadály, hanem a fejlődés szükséges velejárója. A fiatal innovátor érettségije évében újragondolta a 3D nyomtatást – és díjat nyert vele Amerikában.

Milyen érzés volt, amikor kimondták a nevedet a dobogós helyezettek között? Hogyan élted meg ezt a pillanatot?

A képlet egyszerű: kíváncsiság + kudarc = innováció

A Kőrösi friss végzőse, Vida Ákos megmutatta, hogy az innováció nem műhelyekben születik, hanem ott, ahol a kudarc nem állít meg (folyt.)

értőssel beszélgetni, és első kézből megismerni, hogy milyen szempontok alapján értékelik a munkákat.

Ahogy arra a felvezetőben is utaltam, Ákos soha nem elégszik meg a meglévő megoldásokkal, sőt kifejezetten inspiráló számára, ha problémákkal szembesül és esetleg falakba ütközik, hiszen akkor jön el az ő ideje. Hogyan született meg az ötlet a 3D nyomtatás problémájára, és mikor érezted először, hogy ebből valami különleges lehet?

Közel öt éve foglalkozom rendszeresen 3D nyomtatással, és ez idő alatt visszatérő problémaként tapasztaltam a rétegek közötti gyenge tapadást. Ez különösen akkor vált kritikussá, amikor a saját tervezésű drónvázak – amelyeknek egyszerre kell könnyűnek és strapabírónak lenniük – sorozatosan eltörtek. Ekkor kezdtem el azon gondolkodni, hogyan lehetne a rétegeket mechanikusan és termikusan is jobban egymáshoz kötni.

Az egyik lehetséges megoldásként merült fel a nyomtatófej mozgásának módosítása, amellyel lokálisan újramelegíthető és “összeszűrhető” a réteghatár.

Először akkor éreztem, hogy ebből valóban valami különleges születhet, amikor az Országos Tudományos és Innovációs Olimpia döntőjében prezentálhattam a technikát egy elismert szak-

A képlet egyszerű: kíváncsiság + kudarc = innováció

A Kőrösi friss végzőse, Vida Ákos megmutatta, hogy az innováció nem műhelyekben születik, hanem ott, ahol a kudarc nem állít meg (folyt.)

A képlet egyszerű: kíváncsiság + kudarc = innováció

A Kőrösi friss végzőse, Vida Ákos megmutatta, hogy az innováció nem műhelyekben születik, hanem ott, ahol a kudarc nem állít meg (folyt.)

mai zsűri előtt. Ekkorra már több száz mintán elvégzett mérésem is alátámasztotta a módszer működését, így tudományos szempontból is megerősítést kaptam.

A 3D nyomtatásról egyre többet hallunk, sokan már a jövő technológiájaként emlegetik, miközben valójában már itt van velünk, a jelenben. Használják ipari fejlesztésekhez, orvosi eszközökhöz, sőt akár otthoni barkácsprojektekhez is. Mégis, sokan vannak, akik még soha nem láttak testközelből sem 3D nyomtatót, sem egyetlen olyan tárgyat, ami így készült. Mindezen alapján hogyan magyaráznád el valakinek, aki nem foglalkozik 3D nyomtatással, hogy mitől különleges a megoldásod, és mindezt úgy, hogy ne csak értse, hanem át is érezze, hogy mi benne az igazi újdonság?

A 3D nyomtatás során a nyomtatott tárgy rétegekben épül fel. Ezek a rétegek azonban gyakran nem tapadnak elég erősen egymáshoz, így a tárgy könnyen eltörhet ott, ahol a rétegek találkoznak. Az én megoldásom abban különleges, hogy nyomtatás közben a nyomtatófej egy kis mozgással „visszatér” az előző réteghez, és azt újramelegíti, miközben enyhén össze is nyomja. Ez segít abban, hogy a rétegek jobban összetapadjanak, így az elkészült tárgy sokkal erősebb lesz.

A képlet egyszerű: kíváncsiság + kudarc = innováció

A Kőrösi friss végzőse, Vida Ákos megmutatta, hogy az innováció nem műhelyekben születik, hanem ott, ahol a kudarc nem állít meg (folyt.)

nék, hanem olyan megoldásokat keresek, amelyek mások életét is jobbá tehetik. A 3D nyomtatási technika is ebből a szemléletből született.

Minden hosszú projektben eljön az a pont, amikor a lendület elfogy, az eredmények késlekednek, és felmerül a kérdés: van-e értelme továbbmenni? Volt olyan pillanat, amikor meg akartad adni magad?

Természetesen voltak holtpontok – különösen akkor, amikor hosszú időn keresztül nem mutatkozott érdemi előrelépés, vagy egy-egy ötlet nem váltotta be a hozzá fűzött reményeket. Ilyenkor két dolog segített: egyrészt a kíváncsiság, másrészt az, hogy mindig emlékeztettem magam arra, miért kezdtem bele a projektbe. Az a végső cél, hogy egy általános és elérhető megoldást nyújtsak a 3D nyomtatók egyik legfőbb problémájára, mindig új lendületet adott.

Egy nemzetközi verseny nemcsak a díjakról szól, hanem arról is, hogy találkozol másokkal, akik ugyanúgy szenvedéllyel kutatnak, mint te. Vajon milyen érzés ilyen közegben lenni, és mit adhat egy-egy találkozás a saját gondolkodásunkhoz? Milyen volt a többi versenyzővel találkozni?

Egy jó ötlet önmagában általában nem elég, kell hozzá idő, kitartás és néha egy saját készítésű mérőgép is a nappaliban. Mennyi időt töltöttél a kutatással, teszteléssel, és hol találtál hozzá eszközöket, szakmai támogatást?

A projekt több mint másfél évet ölelt fel, amelynek jelentős része otthon, saját 3D nyomtatómmal és eszközeimmel zajlott. Az első tesztek egy saját készítésű szakítóvizsgálati berendezéssel végeztem, amelyet később a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetemen elvégzett mérések egészítettek ki. A BME-n lehetőségem nyílt professzionális, kalibrált univerzális szakítógéppel ISO-szabvány szerinti minták tesztelésére.

Nem mindenki emlékszik pontosan arra a pillanatra, amikor eldőlt, merre tart az élete, de te igen. Korábban említetted, hogy három éve kezdődött ez az innovációs „őrület”, ezért nagyon kíváncsi vagyok arra, hogy mi volt az a fordulópon, ami tudományos pályára állított?

A fordulópon számomra az volt, amikor elkezdtem dolgozni még a régebbi adaptív játékevezérlő projektemen fogatékka élők számára. Ez volt az első eset, amikor egy műszaki ötlet mögött valódi társadalmi hasznosság állt. Ez az élmény alapjaiban változtatta meg a hozzáállásomat: azóta nemcsak alkotni szeret-

A képlet egyszerű: kíváncsiság + kudarc = innováció

A Kőrösi friss végzőse, Vida Ákos megmutatta, hogy az innováció nem műhelyekben születik, hanem ott, ahol a kudarc nem állít meg (folyt.)

Nagyon inspiráló volt olyan fiatalokkal találkozni, akik mélyen elkötelezettek saját területük iránt. Voltak, akik az orvostudomány, mások a környezetvédelem vagy mesterséges intelligencia terén dolgoztak – és mindannyian egyedi megközelítésekkel.

Nagyon örülök annak, hogy az ISEF révén részévé válhattam egy nemzetközi tudományos közösségnek. Már most is vannak kapcsolataim más országokból, és több lehetséges együttműködés is körvonalazódik. Bízom benne, hogy ezek a kapcsolatok hosszú távon is gyümölcsözőek lesznek.

Egy versenyen sok minden kiderül: nemcsak az, hogy mire képes a projekt, hanem az is, hogy mit bír el a résztvevő. Az ISEF nemcsak szakmai megmérettetés volt számodra.

Igen, ez így van. A belső meggyőződés az egyik legfontosabb felismerés és tényező volt számomra. Még akkor is, amikor a külső visszajelzések hiányoztak, megmaradt bennem az érzés, hogy az irány jó, és ha kitartok, végül eredménye lesz. Ez a fajta belső motiváció adott stabilitást a bizonytalan időszakokban is. Szakmailag tudatossá vált az a képességem, hogy nyitottan fogadjam a kritikát, és abból építkezzek.

Emberileg pedig azt tanultam meg, hogy a kitartás és az önreflexió kéz a kézben jár – a legnagyobb fejlődést gyakran a nehezebb

A képlet egyszerű: kíváncsiság + kudarc = innováció

A Kőrösi friss végzőse, Vida Ákos megmutatta, hogy az innováció nem műhelyekben születik, hanem ott, ahol a kudarc nem állít meg (folyt.)

A képlet egyszerű: kíváncsiság + kudarc = innováció

A Kőrösi friss végzőse, Vida Ákos megmutatta, hogy az innováció nem műhelyekben születik, hanem ott, ahol a kudarc nem állít meg (folyt.)

pillanatok hozzák el. Ez a verseny megtanított hinni abban, hogy egy ötlet – ha elég időt, kíváncsiságot és kitartást szentelünk neki – képes valódi változást hozni.

Tanárként öröm volt számomra közgazdaságtant tanítani neked. Mit gondolsz, a gazdasági, elemző gondolkodás mennyiben segített a műszaki innováció megértésében, fejlesztésében?

A gazdasági gondolkodás sokat segített abban, hogy komplex mérnöki problémákat is rendszerszinten lássak. Különösen a költséghatékonyság, az erőforrás-optimalizálás és a célcsoport igényeinek megértése terén volt hasznos. Egy technikai megoldás önmagában nem elég – annak életképessége is legalább ennyire fontos.

Mi jön az első nagy sikerek után? Egyesek itt megállnának – mások viszont már a következő lépéseken dolgoznak. Mit tervezel, hogyan tovább? Milyen irányban szeretnél tanulni, kutatni, dolgozni a következő években?

A jövőben szeretnék a műszaki kutatás és fejlesztés területén maradni – különösen érdekelnek a gyors prototípusfejlesztés, a hozzáférhető technológiák, és az open-source hardverek. Céлом, hogy a mérnöki munkámmal közvetlen társadalmi hasznot

A képlet egyszerű: kíváncsiság + kudarc = innováció

A Kőrösi friss végzőse, Vida Ákos megmutatta, hogy az innováció nem műhelyekben születik, hanem ott, ahol a kudarc nem állít meg (folyt.)

Ő az, aki nem várja meg, hogy valaki megmutassa az utat – inkább épít egy hidat. Lehetőleg tésztáblából. És ha épp nem lehet átmenni rajta? Akkor visszalép egy réteget, újramelegíti az alapokat, és még szilárdabban rakja újra össze. Ő az, akit nem zavar, ha nincs minden kéznél – mert ha nincs, akkor megtervezi. Ha árvíz van, hozza a kajákat.

Ákos példája emlékeztet minket arra, hogy a valódi innováció nem zajos, nem látványos, és nem mindig laborban születik. Hanem ott, ahol valaki elég kíváncsi ahhoz, hogy kérdezzen – és elég kitartó ahhoz, hogy a válaszokat maga találja meg.

Néhány további beszélgetés és hír Ákossal az alábbi linkeken található:

Vida Ákos, a 32. OTIO első díjasa „Gaming Accessibility” projektjével

HírTV interjú Ákossal

is teremthessek. Jelenleg is dolgozom azon, hogy a technikám ipari környezetben is hasznosítható legyen. A célom az, hogy egy nyílt forráskódú megoldásként minél szélesebb körben elérhetővé váljon, akár hobbisták, akár ipari szereplők számára. A technika egyik legnagyobb előnye, hogy nem igényel új nyomtatót – a meglévő rendszerek is alkalmassá tehetők rá.

Az első lépés mindig a legnehezebb, különösen, ha nem tudjuk pontosan, hogy hová vezet. Mi az, amit azoknak a fiataloknak, diákoknak tanácsolsz, akik most állnak a pályaválasztás vagy első nagy projekt előtt?

Ne féljenek elindulni, még akkor sem, ha az elején nem látnak mindent tisztán. A legfontosabb az, hogy merjenek hibázni, tanulni, és kérdezni. Egyetlen nagy projekt sem készül el egyetlen próbálkozásra – viszont minden próbálkozás közelebb visz a megoldáshoz.

Ha létezik recept az innovációhoz, Ákos valószínűleg már ki-nyomtatta – több rétegben, persze újragondolt tapadással. De a titka valójában nem technikai. Hanem az, hogy minden hibában lehetőséget lát, minden eszközben potenciált, és minden reggelben egy új kérdést.

A képlet egyszerű: kíváncsiság + kudarc = innováció

A Kőrösi friss végzőse, Vida Ákos megmutatta, hogy az innováció nem műhelyekben születik, hanem ott, ahol a kudarc nem állít meg (folyt.)

A VIK Szakképző Intézmény és Gimnázium nem csupán egy iskola, hanem egy inspiráló közösség, ahol a diákok felfedezhetik saját tehetségüket, kibontakoztathatják kreativitásukat, és biztos alapokat kapnak egy boldog, sikeres élethez. Ebben az intézményben az az alapvető meggyőződés, hogy a szakmai siker kulcsa az egyéni motivációban, a fejlődés lehetőségében és az alkotóképességben rejlik.

Képzési kínálatukban megtalálhatóak tandíjmentes vendéglátó (szakács, pincér, cukrász, szaktechnikus), turisztikai (szervező, értékesítő, technikus) és szépművészeti (fodrász) szakmák, melyek gyakorlatorientált oktatással, modern infrastruktúrával és kiváló szakmai háttérrel biztosítják a versenyképes tudás megszerzését.

A VIK különösen nagy hangsúlyt fektet arra, hogy a tanulók ne csupán egy szakmát sajátítsanak el, hanem önmagukat is megtalálják abban, amit csinálnak. E cél eléréséhez kiemelkedő szerepet játszanak a rangos szakmai versenyek, ahol a diákok nemcsak megmérettethetik magukat, hanem hatalmas fejlődésen is keresztülmennek – a felkészülés során, a szakmai zsűri visszajelzései alapján és más tehetséges versenyzőkkel találkozással.

Ezek a versenyek valódi motivációs erővel bírnak: megerősítik a tanulókat abban, hogy jó úton járnak, és megmutatják számuk-

Ahol a tehetség találkozik a lehetőséggel

Ahol a tehetség találkozik a lehetőséggel (folyt.)

ra, hogy milyen további fejlődési lehetőségekkel tudnak élni.

A VIK vendéglátó szaktechnikus tanulói nem csupán szakmát tanulnak, hanem szenvedélyt és elhivatottságot is megélik nap mint nap. Bárdos Anita és Kiss Anna két olyan itt tanuló ifjú hölgy, akik már most példát mutatnak kitartásból, alázatból és motivációból – nemcsak iskolatársaiknak, hanem mindannyiunknak. Interjúnkban nem csupán versenyeredményeikről, élményeikről és szakmai céljaikról mesélnek, hanem arról is, mit jelent számukra ez a hivatás, miért érdemes versenyeken részt venni, hogyan lehet a vendégek arcára mosolyt csalni egy jól megterített asztallal vagy egy kedves szóval.

Két külön történet, mégis sok a hasonlóság: inspiráló tanárok, felfedezett tehetség, és az a biztos tudat, hogy ebben a szakmában már most megtalálták önmagukat. Az alábbi beszélgetés egy kis bepillantást nyújt abba a világba, ahol a vendéglátás nem csupán munka, hanem művészet és hivatás.

Nem mindig az első választás bizonyul véglegesnek, de ha az ember nyitott a lehetőségekre, olyan útra találhat, amely valóban hozzá illik. Bárdos Anita és Kiss Anna története is ezt példázza: egyikük tudatos döntéssel, másikuk egy váratlan felfedezéssel talált rá a vendéglátás világára – közös bennük azonban a lel-

Ahol a tehetség találkozik a lehetőséggel (folyt.)

varázsolni egy egyszerű étkezést is. A szakma mögött sok gyakorlás, precizitás és emberismeret áll – és mindez leginkább akkor térül meg, amikor a vendég elégedetten, lenyűgözve távozik. Mit jelent számotokra a vendégtéri szaktechnikus hivatás? Mi az, amit a legjobban szerettek benne?

(BA): Én nagyon szeretek különféle embereket megismerni, szeretem az elegáns és precíz munkát, nagyon jó nézni a vendég arckifejezését, amikor valami különlegességet készítek/csinálok az asztalánál. Ilyen lehet például egy dekantálás, egy flambírozás, saláta keverés. Ezeket mindig ámulattal szokták figyelni.

(KA): Legjobban azt szeretem benne, hogy a vendégekkel kommunikálhatok és emberekkel foglalkozhatok.

A szakmai versenyek nemcsak a tehetség és szorgalom próbái, hanem kiváló lehetőséget kínálnak az önfejlesztésre és a kreativitás kibontakoztatására is, ezért vendéglátóipari szakmai versenyek – legyen szó gasztró kupákról, terítési vagy felszolgálási megmérettetésekről – fontos szerepet játszanak a tanulók és fiatal szakemberek fejlődésében. Milyen versenyeken vettek részt eddig és hogyan készültök fel rájuk?

(BA): Eddig kettő versenyen vettem részt, mindkettőn arany érmet nyertem. Az első 2024-ben a XII. Illéssy Gasztró Kupa volt, a

késedés, a kíváncsiság, és az, hogy a VIK-ben megtalálták azt a közeget, ahol kibontakozhatnak.

Miért választottátok a VIK-et és pont ezt a szakterületet?

Bárdos Anita (BA): Amikor az iskola választáshoz kerültem, és eldöntöttem, hogy a vendéglátásban szeretnék majd később elhelyezkedni, elkezdtem kérdezősködni ismerősök, tanárok, szakmabeliek körében. Sokan ajánlották a VIK-et, és amikor utána néztem az iskolának nagyon megtetszett, hogy mennyi lehetőséget kínál.

Kiss Anna (KA): Ismerőstől hallottam az iskoláról és a jó vélemények miatt választottam. Eredetileg turisztika szakra jelentkeztem és arra is vettem fel, de szívesen tanultam volna szakács vagy a cukrász szakmát is, mert szeretek főzni és sütni. 10. osztályban, amikor a pincér gyakorlat elkezdődött, a tanárok megláttak bennem valamit, és addig terelgettek, motiváltak és segítettek, amíg bele nem szerettem a szakmába. Ennek az lett az eredménye, hogy az ágazati alapvizsga után szakot váltottam.

A vendégtéri szaktechnikus nem csupán felszolgál: ő az, aki a vendéglátás eleganciáját, szabályait és kreativitását mestersi szinten ötvözi. Ismeri a szervírozás különféle technikáit, otthonosan mozog a protokoll világában, és képes valódi élménnyé

Ahol a tehetség találkozik a lehetőséggel (folyt.)

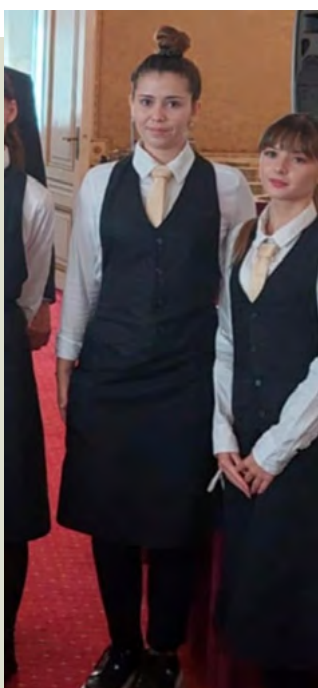
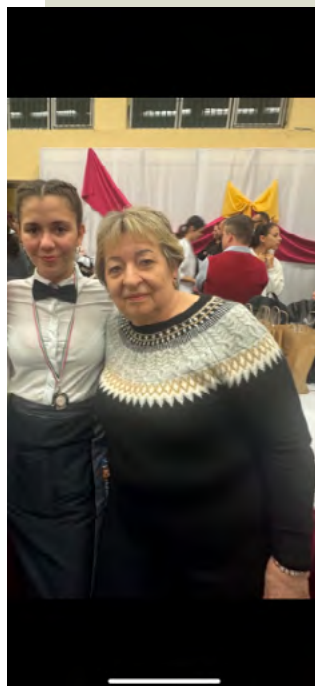
második pedig 2025-ben a Pelikán Kupa. Ez utóbbiról elhoztam a különdíjat is. Iskolai és iskolán kívüli rendezvényeken is vettem már részt: 2024-ben a Syrhán, a Szakma Kiváló Tanulója Verseny (SZKTV) döntőjén, amit a Hungexpón rendeztek meg, ott voltam a Gundel Gálán, valamint 2025-ben az SZKTV elődöntőn és a döntőn is. Minden rendezvényen rengeteg tapasztalatot szereztem, és hatalmas élményekkel gazdagodtam.

A megmérettetésekre való felkészülésnek pontos forгатókönyve van. A verseny előtt legelső lépésként kitalálok egy témát az asztalnak. Ez a téma lesz az alap, amelynek megfelelően díszítem fel az asztalt. Ezután ki kell dolgozni egy menükártyát, amelynek alapján megterítem az asztalomat.

(KA): Az Illéssy Gasztró Kupa Országos Ételművészeti Versenyen 2023-ban arany, 2024-ben pedig ezüst minősítést szereztem. Az idei Pelikán Kupán szintén második lettem. A legbüszkébb a legelső versenyemre vagyok.

A felkészülés rengeteg időt vesz igénybe, így már jóval a verseny előtt begyakoroljuk a szövegeket és a terítést. A legfőbb kihívás számomra az, hogy megfelelően teljesítsem a magammal szemben támasztott elvárásaimat és ne csalódjak.

Ahol a tehetség találkozik a lehetőséggel (folyt.)

Gyakran részt szoktam venni iskolai vagy iskolán kívüli rendezvények segítésében. Az összes rendezvényre jól emlékszem, mert mindig tudtam valami újat tanulni, látni és hallani.

Hogyan tudjátok összeegyeztetni az iskolai kötelezettségeket a pluszfeladatokkal és a versenyekkel?

(BA): Nehéz feladat, sokszor maradtam tanórák után is az iskolában gyakorolni. De hatalmas motivációt jelent a versenyek izgalma és a minél jobb helyezés elérése, mert ez nem csak nekem dicsőség, hanem az iskolának is.

(KA): Én könnyen össze tudom egyeztetni az iskolai kötelezettségeket a versenyekre való felkészüléssel, ha előre jól megtervezek mindent és annak megfelelően szánok elegendő időt a feladatokra. Saját tudásom fejlesztése motivál a legjobban, mert nagyon szeretek új dolgokat tanulni.

Hogyan lehet kiváló vendégtéri szakemberré válni? Milyen tulajdonságok, készségek szükségesek hozzá?

(BA): Valamennyi tanult ismeretre szükség van, mert mindenekelőtt tudni kell a felszolgálás menetét. Néha nehéz alkalmazkodni egyes vendégtípusokhoz, például az elég nehéz természetű emberekhez, de szerintem, ha már egy kevés időt

Ahol a tehetség találkozik a lehetőséggel (folyt.)

eltöltöttünk a szakmában, akkor a vendég gesztusaiból vagy akár csak néhány szavából le lehet szűrni, hogy hogyan is kell vele foglalkozni. Fontos készségnek mondanám a jó emberismeretet.

(KA): Alapvető szabálynak tartom a vendéglátásban a mindennapok során, hogy a vendéggel mindig kedvesek és türelmesek legyünk. Így akkor is jobban érzi majd magát, ha esetleg rossz napja van, de mi esetleg fel tudjuk vidítani.

A szakmai fejlődés során nemcsak a gyakorlati tudás számít, hanem azok az emberek is, akik hitet, támogatást és irányítást adnak. A tanárok és mentorok szerepe meghatározó lehet egy fiatal szakember életében. Interjúalanyaink számára Dr. Havas Piroska szakmai igazgatóhelyettes és Koczás Anikó tanárnő jelentenek ilyen inspirációt – az ő elkötelezettségük, támogatásuk és bizalmuk különösen motiváló Anita és Anna számára.

Ahol a tehetség találkozik a lehetőséggel (folyt.)

**„Jöjjetek hozzám mindnyájan,
akik megfáradtatok és
megterheltettek, és én
megnyugvást adok nektek.”**

(Máté 11:28)